

GANDHI I LA NO-VIOLÈNCIA

DOC. 7 Gandhi i la no-violència

Declaració de M. Gandhi en el procés judicial pels seus escrits a la revista «Jove Índia», 1921.

[...] Vaig arribar a la conclusió que la nostra associació amb la Gran Bretanya havia convertit l'Índia en més impotent que mai, tant políticament com econòmicament [...]. El país havia arribat a un extrem tal que amb prou feines podia resistir la fam. Abans de l'arribada dels anglesos, l'Índia filava i teixia el necessari perquè els seus milions d'aturats poguessin afegir als escassos recursos de l'agricultura un mínim vital. Aquesta indústria domèstica, tan important per a l'existència de l'Índia, ha estat arruïnada amb uns mètodes cruels i inhumans [...]. Els habitants de les ciutats ignoren que les masses de l'Índia, mig mortes de gana, van sucumbint a poc a poc d'inaniació; [...]

Considero un honor no sentir cap estimació per un govern que ha causat més mal a l'Índia que qualsevol altre sistema anterior [...]. Estic convençut, a més a més, que he fet un gran servei a l'Índia i a Anglaterra mostrant-los que la no-cooperació amb el mal és un deure tan evident com la cooperació amb el bé. En altres ocasions la no-cooperació consistia a emprar deliberadament la violència contra els que feien el mal. He volgut demostrar als meus compatriotes que la no-cooperació violenta no feia sinó augmentar el mal. [...] Estic disposat a sotmetre'm al càstig més sever al qual pugui ser sotmès per allò que, segons la llei, és un crim deliberat i, segons el meu parer, constitueix el primer deure ciutadà.

1. *En què consistia la tàctica preconitzada per Gandhi per lluitar contra els anglesos?*
2. *Creus que les seves idees van tenir influència en moviments posteriors? Quins?*